

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

HVAR 8 DAG.

ILLUSTRERADT

MAGASIN

SVENSK SOMMARBILD.

FOTO. A. BACKLUND, GÖTEBORG.

13:DE ÅRG. N:O 46.

DEN 11 AUGUSTI 1912.

Fot. Forman, Stockholm.

Kliché: Bengt Silfverparra.

H. M. DROTTNINGEN,
50 ÅR DEN 7 AUGUSTI.

Hennes Majestät Drottningen fyllde den 7 augusti 50 år.

I mer än trettio af dessa har namnet **Sophie Maria Victoria** strålat till mötes ur längden öfver Sveriges konungahus. När hon i Göteborg den 28 september 1881 första gången satte foten på svensk mark, gladdes folket: med henne kom åter en Vasa-ättling på Sveriges tron. Af hyllningsjubel följdes den 19-åriga bruden och den 23-åriga fursten, vid hvilken hon några dagar tidigare fäst sina öden, under hela sin färd tvärs öfver Svea rike och vid intåget i hufvudstaden. Genom sitt enkla och vänliga uppträdande eröfrade den unga furstinnan allas hjärtan. Omedelbart efter ankomsten till Stockholm telegraferade hon till föräldrahemmet: »Ett underbart skönt, rörande motagande, det kärleksfullaste deltagande öfverallt. — — — Allt är ännu som en dröm».

Men öfver dagens festsorl höjde sig till allvarsord för framtiden konung Oscars samma, då han under en af festerna å slottet stod upp och yttrade:

»Barnens lycka! I slott som koja är hon föremålet för faders- och modershjärtats brinnande böner och innerliga omsorger. — — — Victorias vagga stod i fjärran land, men hon kommer ej som främling, ty svenska äro hennes anor. — Hennes första steg ibland oss ha varit blomsterströdda. Vål vissna dessa blommor snart i Nordens höst, men aldrig de, hvarmed plikt-trohetens väg beströs af kärlek och vördnad.» — — —

Under de lustrer, som sedan dess flytt, har drottning Victoria strängt vidhållit plikt-trohetens väg. Åt sin make och sitt folk har hon skänkt tre blomstrande söner, af hvilka tronföljaren redan hunnit förvärfva sig nationens förtroende och tillgifvenhet på ett sätt, som är löftesrikt för framtiden. Två af dem ha byggt egna lyckliga hem. Svaga och hjälpbehöfvande ha icke behöft förgäfvnes blicka mot den svenska kungaborgen: för dem har där städse klappat ett varmt och deltagande kvinnohjärta. Kärlek och vördnad ha blifvit folkets tack till lands- och furstmodern.

Ohälsa har tvungit drottning Victoria att långa tider vistas i södern fjärran från vårt land. Med sina tankar har hon dock städse varit här och på hennes femtioårsdag må åt den förhoppning gifvas uttryck, att hon ännu många år må få njuta af huslig lycka, af vårt lands sommarsol, af vårt folks deltagande, tillgifvenhet och trohet.

H. 8 D₃ STOCKHOLMSFOTOGRAF.

HEMSLÖJDSUTSTÄLLNINGEN PÅ SKANSEN.

Kliche: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparn. Skinn.-Gbg.

Hemslöjdföreningar i olika län ha på Skansen anordnat en vacker utställning af svensk allmogeslöjd af den mest skiftande art, från skånska spetsar och väfnader till lappländska renhorns- och masurbjörkarbeten. — De många vackra föremålen ha

funnit god köplust särskildt bland turister, för hvilka den egenartade svenska allmogestilen har mycket af intresse att erbjuda. — Bland intresserade är särskildt att nämna storfurstinnan Victoria af Ryssland, från hvars besök vi lämna en bild ofvan.

INTERNATIONELLA INSTITUTIONER.

FÖR HVAR 8 DAG AF

Fil. d:r frih. STAËL VON HOLSTEIN.

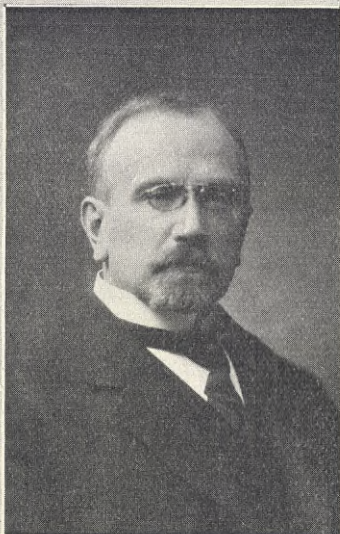

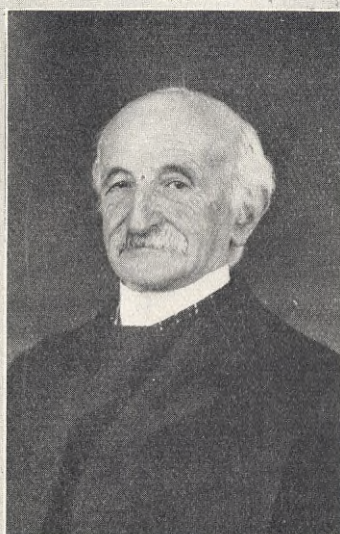
Foto Hammarstedt, Stockholm.

K. L. HAMMARSKJÖLD.
Landshöfding i Uppsala län.
Tre gånger president i skiljedomstolen.

Efter porträtt.

D:r C. L. LANGE.
Generalsekreterare i Interparlamentariska
Unionen.

Efter porträtt.

Kliché: Demot Silfverparra.

T. M. C. ASSEK.
Rättslörd.
Nobelpristagare.

Man kallar pressen en stat i staten. Världens 72,000 pressorgan ha i själva verket blifvit en maktfaktor af rang, utan hvilken vår tids kulturella och politiska framsteg vore oförklarliga. Dess betydelse har varit världsomskapande.

Med samma rätt kommer man kanske en gång att kalla internationalismen en stat öfver staterna. Sträfvandet att ekonomiskt, politiskt, andligt knyta samman element och nationer å hela vår glob skall då ha mognat till en styrka, som gör drömmarne om världens förenta stater till stridsmän och hjältar.

Än är detta skede blott i sin gryning. Men kuggarna i det enhetliga maskineriet börja redan att mäktigt gripa in; det kan tyckas som vore krig och rustningar lek på ytan vid sidan af de faktorer som på alla områden fullfölja sitt världsomfattande daningsverk. Det är den ekonomiska och tekniska utvecklingens universalistiska tendens som härvidlag ger det dominerande inslaget och förlämnar den diplomatiska orienteringen förändrade riktlinjer. Förneka dock ej heller en idéellare lifsuppfattnings segertåg

i den rationella upplysningens ljus! En efter en slockna stjärnorna på en

föräldrad krigsåskådningens himmel, medan solen stiger öfver det mellanfolkliga samarbets allt vidare och högre plan. Det är detta som är framtiden för de små nationerna; de kunna genom ett intensivt kulturarbete bilda förtruppen i den falang, som slutligen skall besitta världen genom det nya evangeliets egen inneboende kraft. De internationella institutionerna äro den fria konkurrensens mest typiska uttryck: intet hindrar de svenska färgerna att där blifva de ledande, om viljan och förmågan sporrar till värderika initiativ.

Kan det ej redan ur denna synpunkt vara värdt att ta i hastigt betraktande de internationella verksamhetsfält och tribuner, som bjudas oss?

* * *

Det är Haag som tidigast och främst blef det mellanfolkliga sträfvandets fokus. De bägge fredskonferenserna 1899 och 1907 gävo det första positiva uttrycket åt nationernas samhälle: dess funktion, dess syfte och uttrycksmedel. Hvad där blef utträttadt för skiljedomsväsendets inträ-

Efter fotografi.

SKILJEDOMSTOLENS BYRÅ I HAAG.

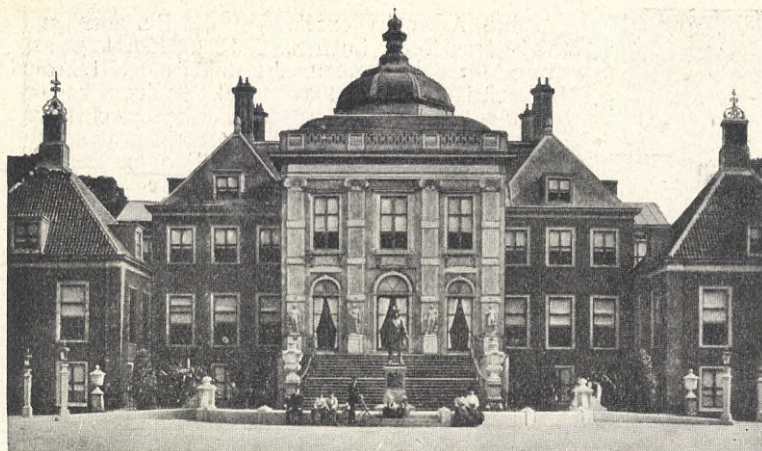
Kliché: Demot Silfverparra.

Efter fotografier.

Öfverst: SKILJEDOMSTOLEN I HAAG: SESSIONSSALEN. Till höger och venster om cheminén synas portätt af kejsar Nicolaus, på hvares initiativ den första Fredskonferensen tillkom, af konung Oscar II, kejsar Wilhelm m. fl.
Nederst: GENERALSEKRETERARENS MOTTAGNINGSRUM.

Kliche' Royal Silfversparren.

Efter fotograf.

HUIS TEN BOSCH, där den Första Fredskonferensen samlades.

Kliche: Bengt Sjöström

dande i de mellanfolkliga sederna samt krigsbrukens rättsliga begränsande och reglering, stadgade ett fredsarbetets organisation, som ensamt kunde bära det samma till fruktbringande utveckling. Världsparlamentet kom till och 1915 sammanträder det till sin tredje ordinarie session.

Sin permanenta karaktär symboliserar Haaginstitutionen genom skiljedomstolens internationella byrå. Dennes befogenheter inrymmas väsentligen i art. 15, 16, 43, 47 och 50 af 1907 års första konvention. Den har allmänt taget att sköta löpande förvaltningsärenden (till stor del bestående i korrespondens rörande skiljedomstolens sammansättning och möten), utväxling af skrifter före och under tribunalens sessioner. Som sekretariat tjänar den för de ordinarie som speciella skiljedomstolarna samt för undersökningskommissionerna. Enligt art. 48, mom. 3 tjänar byrån till "internationell brevlåda", i det hvarje makt i konflikt äger att tillställa den en not med begäran om skiljedom, hvilken byrån då äger att delge motparten. Vidare skulle byrån tjäna till arkiv för skiljedomsfördrag, skiljedomar, lagar, allmänna förordningar och urkunder belysande hur ett utslag fullföljts, samt för förhandlingsprotokollen. Då de skiljedomsaffärer som varit före ej äro fler än de 13 år, under hvilka byrån fungerat, har emellertid dess arbetsbörda blifvit så lätt att den äfven anförtrotts utgifvandet af de allmänna skiljedomsfördrag, som makterna traktatsenligt äga att tillställa den och äfven andra liknande uppgifter synas ligga inom dess kompetensfär. Sålunda öfverväger Administrativa Rådet (bestående af i Haag ackrediterade diplomater) ett förslag att i likhet med den pan-amerikanska byrån utge en periodisk tidskrift med de dokument och handlingar af icke hemlig natur, hvilka äro af intresse för skiljedomsväsendets teoretiska och praktiska utveckling. Den torde äfven komma att utge de ratifikationerna af Haag-konventionerna, som genom holländska utrikesdepartementet tillställas den samt i en code samla de artiklar af vetenskaplig art, som omedel-

bart anknyta sig till de frågor, hvilka Haag-institutionen har på sitt program.

Byrån är f. n. inrymd i en liten men smakfull lokal (Prinsegracht 71); dess af staterna subventionerade budget uppgår till c:a 30,00 floriner. Sekreterare äro baron Michiels van Verduynen samt Jhr. Roëll, (den senare en vän af Sverige som han besökt under Grisebådaraffären). Då byrån om ett år inflyttar i Fredspalatset torde de planerade reformerna ta gestalt, och en utvidgning af personalen äga rum. I hvarje fall blir detta en nödvändighet, då den efter 1915 blir de då förmodligen upprättade internationellrättsliga och prisdomstolarnas sekretariat.

Hvad angår Skiljedomstolens själf är det endast dess medlemsförteckning som är permanent. Hvar och en af de 44 signatärmakterna utse några företrädare och bland dessa äga de tvistande parterna att utse sina domare. En unik ära för vårt land är det därvidlag att landshöfding Hj. L. Hammar-skjöld ej mindre än tre gånger valts till president. Efter att 1910 ha ledt Grisebådar- och Casa-Blancaaffärerna har han nämligen kallats att nu i september afgöra den fransk-italienska tvisten med anledning af *Manoubas och Kartagos* beslagtagande. En utomordentlig hedersbevisning åt svensk förhandlingskonst!

1913 blir ett fredsföringens klang- och jubelår, då Fredspalatset kommer att invigas under storartade högtidligheter. Holland förbereder en kedja af utställningar i samtliga sina städer för att hälsa främlingsströmmen och ett tjugotal kongresser och konferenser af internationell natur komma att samlas till "fredens metropol". Kanske skall man dock ej finna det Carnegieska palatset en fullt värdig symbol för det arbete det är ägnadt åt. Det ligger på en hänförande plats i början af de världsberömda alléerna ut till Scheveningen, materialet är präktigt, till utsmyckningen ha alla europeiska nationer jämte Japan och Brasilien bidragit; 1½ million dol-

Efter fotograf.

BUITENHOF MED RIDDARSALEN, där den Andra Fredskonferensen samlades.

Kliche: Bengt Sjöström

Efter fotografi.

Kliche: Ernst Silfversterna.

EN SAL I OFFICE CENTRAL DES ASSOCIATIONS INTERNATIONALES.

lars ha ställts till arkitekternas förfogande. Men ändå är Cordonniers och Steurs verk intet enhetligt, imponerande monument; blandningen af stilar och projekt har beröfvat byggnaden dess tyngd och harmoni; ett flott och elegant lustslott, säger man, men intet moget konstverk. Man tänker med saknad på det nobla gamla Huis Ten-Bosch, där den första Fredskonferensen samlades. Invändigt är ej heller palatset så storslaget eller så praktiskt man velat tänka sig det. Dess samlingshall torde eget nog ej rymma långt större auditorium än Buitenhof, där diplomaterna sutto så trångt 1907.

Hufvudsaken förblir ju dock, att fredsinstitutionerna fått ett hem, där de med större anspråk kunna fylla sitt kall i afvaktan på att 1915 års konferens förbättrar och utvecklar dem. Närmast kommer väl denna utveckling att ta form i det definitiva upprättandet af en internationell prisdombstol enligt Londondeklarationens bestämmelser, en permanent "cour de justice internationale" samt en kassationsdomstol för privaträttsliga internationella tvister. Detta sistnämnda förslag stödes i främsta rummet af noelpristagaren, den utomordentligt skarpsynte folkrättsläraren T. M. C. Asser, som tagit initiativet till och än i dag med brinnande ifver fullföljer den internationella privaträttsens kodificering. Under juni ha sålunda några civilrättsliga konventioner ratificerats och den internationella vaxelkonferensen har i juli avslutat sina betydande arbeten.

Jämte Asser ha excellensen de Beaufort samt ministrarna Roëll, Loeff m. fl. det hufvudsakliga ansvaret för nästa konferens' förberedande. Liksom i Frankrike och de skandinaviska länderna har en särskild kommitté tillsatts i detta syfte och nästa år kommer en internationell kommission att definitivt upprätta 1915 års program. Förutom nämnda frågor kommer sannolikt sjökrigets reglering, den allmänna obligatoriska skiljedomen, Haag-parlamentets permanenta organisation och arbetsordning, kusthafsregim, luftkrigets reglering etc. att bli programmets väsentliga punkter. Möjligt är att äfven rustningarnas begränsning kommer före. Detta beror närmast på den ställning till problemet, som Interparlamentariska Unionen kommer att inta vid sin konferens i Genève under september. Herrar d'Estournelles de Constant's och Palmstiernas namn torde i hvarje fall där vara en garanti för ett kraftigt initiativ, som den diplomatiska aeropagen ej utan vidare kan förbigå. Folkrättsinstitutets beslut vid dess möte i Kristiania under augusti torde äfven ha en afgörande betydelse beträffande 1915 års program, då institutets medlemmar utgöra kärnan till parlamentets sakkunniga.

Fredspalatset kommer slutligen att från och med nästa år bli säte för tvenne nya institutioner af speciell betydelse för den internationella rättens vetenskapliga utbildning. Det är nämligen meningen att då upprätta ett folkrättsligt bibliotek på ett par hundra tusen volymer, hvilket skall stå såväl domarkåren som den lärda eliten till förfogande, samt att öppna en akademi för folkrätt. Förslaget till detta juridiska Asclepion framlades redan af presidenten Nelidoff vid 1907 års konferens, som därvid inspirerade sig af en plan uppgjord af den tyske prof. O. Nippold. Det har sedan allsidigt diskuterats af den vetenskapliga världen och undergått väsentliga förändringar. Man har ifrångått det ursprungliga förslaget att diplomater, konsulter, militärer, rättslärare där skulle följa ordinarie akademiska kurser i internationell, publik-, privat- och handelsrätt och att kostnaderna för denna undervisning skulle uppdelas på intresserade nationer. Akademien kommer endast att vara öppen under Augusti—Oktober och dess lärarpersonal (till hvilka redan auktoriteter som Asser, Renault, Nvs. Moore, etc. anslutit sig) ämnar ge fria föreläsningar öfver vissa ämnen, som sedan komma att utges i monografier. Som åhörare räknar man närmast på intresserade ur studentvärlden och särskildt bemed-

(Forts. å sid. 730).

Efter fotografi.

FREDSPALATSET I HAAG.

Kliche: Ernst Silfversterna.

Efter fotografier.

Kliche: Bengt Silfversparre.

KEJSAR MUTSUHITO AF JAPAN,

F. 52. † 29 juli.

vägen från medeltid till modern tid, från asiatisk bildning till europeisk kultur, från en stat utanför räkningen i statssystemet till en af världens mest respekterade stormakter. Det är gifvet, att en så snabb växt icke kunnat försiggå utan delvis ogynnsamma biföljder. Men tack vare den underbara förnuftighet, den aldrig svikande förståndiga beräkning, som synes tillhöra japanska folkkaraktären, har den oerhörda hvälfningen i stort sedt utförts med en framgång, hvar till världshistorien saknar motstycke. Det finnas de, som påstå, att Mutsuhito gått med på reformeringen af sitt rike endast motvilligt, på grund af öfvertygelsen om reformeringens nödvändighet, ej på grund af entusiasm. Men är icke det ett bevis på, huru stor statsman han var, att han lät förståndet råda öfver känslorna.

Mutsuhito efterträdes af sonen Joshihito, född den 31 augusti 1879 och proklamerad till tronföljare den 3 november 1889. Han är nämligen ej äkta son till Mutsuhito, hvars egentliga äktenskap var barnlöst.

*

Den nya turkiska ministären. Se-

Tronskiftet i Japan. Den 29 juli ingick från Tokio underrättelse, att samtidens utan jämförelse märkligaste regent, kejsar *Mutsuhito* afidit i en ålder af icke fullt 59 år.

För Japan har han varit hvad Gustaf Wasa var för Sverige, ja, mer än det. Under hans regering har hans rike tillryggagalt

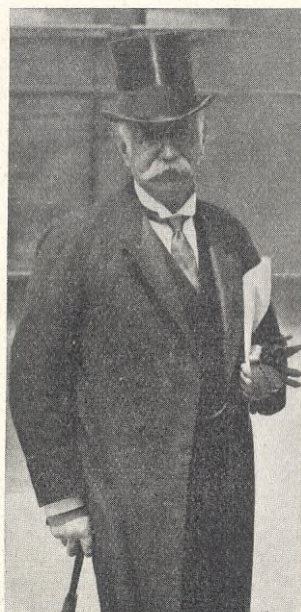

Efter fotografi.

Kliche: Bengt Silfversparre.

GHAZI AHMED MUKDAR,

Turkiets nye storvisir.

Efter fotografi.

Kliche: Bengt Silfversparre.

MAJOR LEONARD DARWIN, son till den store Charles Darwin. President för den första Rasygieniska Kongressen, som f. n. pågår i London med representanter från hela den civiliserade världen.

Efter fotografi.

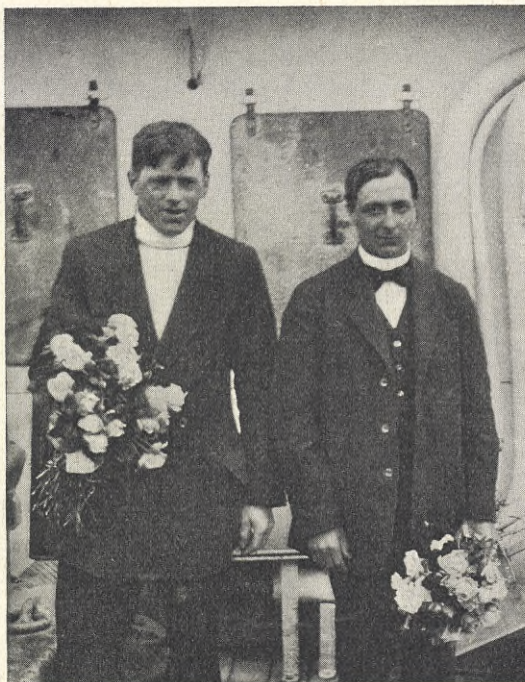
Kliche: Bengt Silfversparre.

YOSHIHITO HARUNOMIYA, Japans nye

kejsare.

dan snart ett år befinner sig Turkiet i krig med Italien. Naturligtvis skärper detta situationens allvar, men i verkligheten kan det sägas, att det osmaniska riket mera lidit af inre kriser än af yttre fiender. Vid Turkiets öfvergång till författningsstat var det den radikala, traditionsbrytande, med judiska element starkt genomsprängda ungturkiska rörelsen, som vann seger. Denna rörelse sökte närmast sitt stöd hos Tyskland. Det för någon tid sedan inträffade ministerskiftet har bragt män till styret af annan läggning. Det är emellertid ej fråga om ett försök att göra det en gång fullbordade författningsverket om intet. Men den nya styrelsen, till namnet under den 80-åriga *Ahmed Mukdar* "den segerrike", men i verkligheten ledd af den ännu fem år äldre *Kiamil Pascha*, betyder så till vida en brytning med den närmast föregående regimen, att den torde släppa efter på de centraliserande förvaltningsprinciperna samt — och det är kanske det viktigaste — söka anslutning till England-Frankrike i stället för till Tyskland. Möjligheten är ej utesluten att detta kan bana väg för en turkisk-italiensk uppgörelse.

EINAR MIKKELSEN OCH ROALD AMUNDSEN ÅTERKOMNA.

Efter fotografier.

Kliche: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre, Stlm-Göb.

DE ÅTERVÄNDA GRÖNLANDSFARARNE KAPTEN F. MIKKELSEN OCH MASKINISTEN IFVERSEN VID ANKOMSTEN TILL KÖPENHAMN D. 1 AUG.

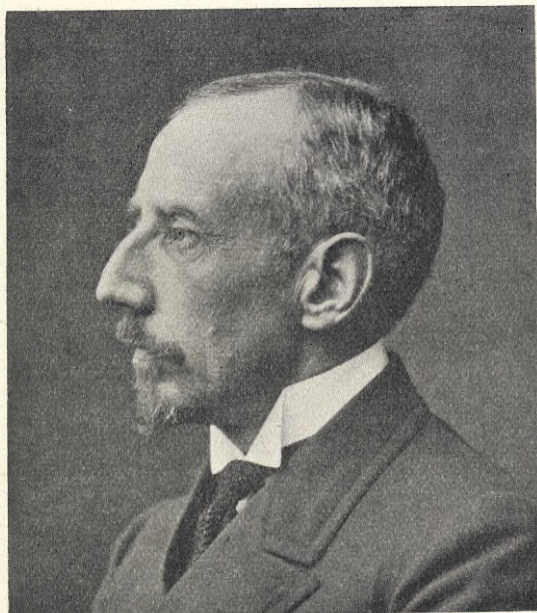
Einar Mikkelsen och hans följeslagare, maskinisten Ifversen, ha nu anländt till Köpenhamn efter sin årslånga forskningsfärd i Grönlands mest otillgängliga och okända trakter. Som vi redan i föregående nr nämnde kom deras återfinnande som en stor öfverraskning då man nästan uppgifvit hoppet att få återse dem. De räddades i utblottadt tillstånd af ett fångstfartyg och ha nu, som sagdt, kommit till sitt hemland. Mikkelsens fynd af den förolyckade Mylius Erichsens papper är af stor betydelse då de lära meddela mycket af intresse för utforskningen af Grönland. — Gifvetvis voro de långväga färdemännens föremål för stor uppmärksamhet och hyllning.

Den 31 juli anlände den berömda Sydpolsupptäckaren kapten

Roald Amundsen till sitt hemland och mottogs i audiens af konung Haakon. Han kommer att i lugn utarbete sista delen af sin sydpolsbok samt att i Sverige, Norge, Danmark och på kontinenten hålla föredrag om upptäcktsfärden. I juni 1913 afgår hans Nordpolsexpedition på 4 å 5 års forskningsfärd.

*

Uppe vid en liten fjällsjö några mil söder om Abisko funno några turister helt nyligen kvarlevor efter de båda bröderna Ericson som i juni månad förra året omkommo under en fjällvandring. De ha trots alla efterforskningar varit spårlöst försvunna ända tills nu. Efter hvad som nu i samband med fyndet kommit i dagen tror man sig kunna antaga att den yngre brodern kommit för långt ut på svag is och att den äldre efter räddningsförsöken omkommit af köld och umbäranden. Det var ju ingen storbragd, som hämmades genom det hemska öde som mötte de båda ynglingarne, men allt som timat talar om beslutsamhet, mod och hjärta hos dem, präktiga svenskmannadygder hos så unga män.

Efter porträtt.

KAPTEN ROALD AMUNDSEN, senaste porträtt taget före sydpolsfärden. Nu lär utseendet vara ett annat. Vi återkomma.

Kliche: Bengt Sjöversparre.

Efter porträtt.

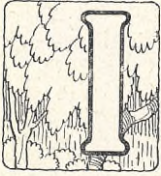
ERIC och EINAR ERICSON, senaste porträtt af de två i Lapplands ödemarker omkomna bröderna.

Kliche: Bengt Sjöversparre.

FJÄRDE BUDET.

FÖR H. 8. D. AF GUSTAF ULLMAN.

EN trappa satt en gammal herre. Det var en mycket fin trappa, med marmorsteg och marmorväggar. Och det var en mycket fin gammal herre, i ljusgrå sommardräkt och en äkta panama, som han lagt på knät, medan han långsamt fläktade sitt högröda, svettpärlande ansikte med en blå- och hvitrutig silkesnäsduk.

Han hade rest lång väg, — han, som afskydde resor. Han hade icke sovit i sin högst komfortabla hotellsäng, — han, som afskydde hotell. Och han hade farit med spårvagn, — äfven det något för honom enastående. Måste eller ville han öfverhufvud taget alls förflytta sig här på jordklotet, borde det helst ske i hans eget ekipage. — — Nu hade han slutligen traskat tre trappor upp, fast det ju fanns hiss, — han afskydde hissar. — Och hela tiden under alla dessa vedermödor hade han sagt till sig själf:

— Det är för Jeans skull jag gör det. — Och han hade tillagt, med ett andfådt brummande:

— Tjyfpojke!

Men det menade han inte, innerst i sitt hjärta. Han ägde nämligen ett sådant, fast det var en smula svåråtkomligt, — gamla direktör Boseman. — Så trött hade han icke känt sig på mycket länge. Och hvad värre var, — så knäckt, så afsatt, så moraliskt hjälplös! — För första gången i sitt långa, mestadels framgångsrika lif, anade direktör Boseman, hvad det kunde innebära, att traska i andras trappor, som tiggare. Ty, en sådan var han, fast det inte var pengar, han tänkte be om.

— Här är det, ja! — stönade den gamle: — Nu är jag då ändtligen framme.

Men det värsta återstod. Och därför, — lika mycket som för tröttheten, — hade han slagit sig ned på marmortrappsteget. Han satt och stirrade på en blank namnplåt, hvarå stod ingraveradt:

Jean Boseman.

Direktör.

Och han mumlade för sig själf:

— Tjyfpojke! — lymmel! —

Men det menade han inte i sitt hjärta.

*

Gamle herr Boseman tänkte på sin son, sin enda son. Och på sig själf, — i förhållande till sonen. — Alltid hade han hållit af Jean. Alltid, — trots allt. Kanske rent af för mycket. Det var väl därför han inte riktigt rätt med honom, inte från början förstätt att hålla ordentligt i tömmarna. När han ibland, så att säga, försökt både tygel och piska, hade det oftast haft helt andra verkningar, än de afsedda. — Och direktören hade måst säga till sig själf:

— Tusan ändå, att jag som styr ett helt stort bolag och ett helt stort bruksetablissemang, — jag kan inte styra min egen pojke!

Det gick väl an, så länge pojken var pojke. Så länge man kunde lyfta honom på knä och prata i örat på honom, eller nypa honom i örat! Då han ännu inte riktigt visste, hvad han ville, — då man åtminstone med lysande förespeglningar kunde få honom på andra tankar! — — Men ack, det var förskräckligt länge sedan! Han mognade så brådt, lille Jean, både i godt och ondt, mest i det goda, det måste fadern medgifva.

— Lika vacker som mor, lika klok som far, — så löd stäfvat i slakten och vänkretsen om unge herr Boseman.

— Ja, nog har han utseendet för sig, — brukade den blott alltför smickrade fadern instämma: — Men hur det står till för resten, vet inte jag.

Och dock hade han i det längsta trott sig veta det: Jean som alltid skött sig oklanderligt, i skolorna, vid handelsinstitutet, utrikes, hemma på kontoret, ja, öfverallt, hvar han än placerats, — Jean var ett geni! Hvad hade man icke rätt och skäl att vänta sig af det barnet, — Bosemans ende son? — Jo, en i alla tänkbara afseenden glänsande bana. I alla! — Äfven, och ej minst, när det en dag skulle gälla äktenskaps ingående:

— Vacker som mor! — hette det ju.

— Och, rik som far, — om också inte fullt så klok! — Så hade hans pappa tänkt, och låtit Jean veta det. Men han måtte kalkylerat fel den gången, gamle Boseman. Han hade inte tagit Jeans hjärta med i räkningen. Han hade fått veta af, att det fanns. Det var väl ett arf efter mor, det, liksom de stora, granna ögonen, den fina, lilla rörliga munnen! Men viljan — liksom den hvassa näsan, den käckä, gropade hakan, — den kom nog från far. Och när den viljan lydde det hjärtats bud, — så fick allting annat i världen vika. Till och med gamle direktör Boseman, med hela sin makt och myndighet.

— Aldrig får man heller nys om så'nt där i tid! Så man hinner sätta p för'et! — hade gubben utbrustit, när den obehagliga nyheten meddelats honom. Den, — att Jean förälskat sig i Hillevi, — en kassörska! — Jean gaf själf klart besked, — rädd af sig var han inte. Han kände nog sitt värde och spelade aldrig falskt.

— Hvad är att anmärka? — frågade han blott: — hon är en hederlig flicka.

— Hvad vet du om det? hade fadern frågat tillbaka. Och då var det, Jean hade förgått sig. Han hade kanske rätt i sak, — nu, där han satt i Jeans fina trappa, kände sig gamle Boseman benägen att medge det. Men, i form och uttryckssätt hade hans uppträdande lämnat mycket öfrigt att önska. Det lindrigaste af hans argument vid tillfället, som gubben ville minnas, var:

— Jag skulle önska dig att vara hälften så hederlig! Eller tror du jag är dum?

Och gubben hade visst svarat;

— Ja, efter som du tror, det är fint, att begä — mésalliance.

* * *

Jean hade icke låtit tala med sig. Så hade fadern till sist i sin rådvillhet dragit fram fjärde budet:

— — På det dig må väl gå och du må länge lefva på jorden!

Det gamla vördnadsbudande löftet med sin lika hottulla fränsida! För gamle Boseman så orubbligt visst och sant, som någonsin för lagstiftaren på Sinai! — Med det och en förbannelse hade han kört Jean ur sitt hus. Ende sonen! — Och ären hade flytt, år fulla af sorg för den gamle. Ty, hur han än föresatt sig att icke ångra sig, icke på något villkor ens i sitt hjärta taga de två genstörtiga till nåder, — så hade han dock oupphörligt och otröstligt sört öfver dem. Naturligtvis mest öfver Jean. Han visste ju, att hans pojke skulle och måste bli olycklig. Oundvikligt! — Eget nog hade det länge gått Jean alldeles utmärkt i handom, allt hvad han företog sig. Han skötte sig briljant, som alltid, gjorde finfina affärer, lefde i yppersta sämja med sin Hillevi, som skänkt honom en liten son. Jean var

Efter fotografi.

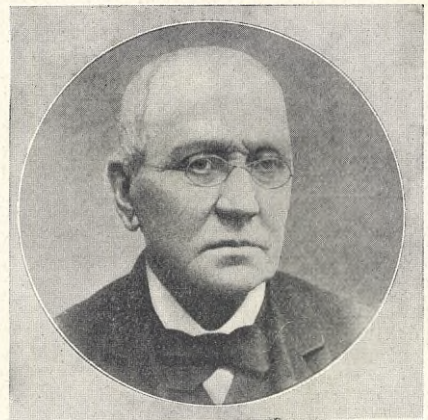
Klitche: Bengt Silfversparre.

PER AF BJERKÉN.

"Två ting dock lärt mig
akta läkarns yrke:
Min orätkta panna och
min vän Bjerkén."

Den 4 aug. aftäcktes å Dala kyrkogård i Västergötland ett monument öfver en af Sveriges store män, den af Runeberg i "Döbeln vid Juutas" besjungne kirurgen, archiatur Per af Bjerkén. Det är uppsatt af Sv. Läkaresällskapet på förslag af hr Nils Valfrid Hagström, som funnit grafven, hvilken snart ett århundrade legat ovårdad och bortglömd. Monumentet består af ett större granitblock, å hvilket

är anbragdt *Bjerkéns bronsmedaljong* i ovanligt hög relief utförd 1818 af prof. Göthe och här afbildad. Attäckningen verkställdes af ordföranden och sekreteraren i Sv. Läkaresällskapet, professorerna vid Karolinska Institutet Johansson och Jolin, af hvilka den förre höll minnestalet.

Efter fotografi.

Klitche: Bengt Silfversparre.

J. LUNDSTRÖM, grundläggare af Munksjö pappersbruk 1862, och en af svenka industriens stormän.

Munksjö pappersbruk firade i dagarne sitt 50-års jubileum med stora fästligheter därvid omkring 150 Patriotiska Sällskapets medaljer utdelades bland det stora etablissemangets personal.

alltså trots fjärde budet — lycklig! — Gamle Boseman hade under tiden rätt svårt att göra klart för sig, huruvida detta egentligen gladdde honom eller tvärtom. Men allt som oftast hade han mumlat:

Det kommer, det kommer, — förr eller senare. Stackars min Jean!

Och nu hade det kommit! Hon var död, Jeans Hillevi. Och hennes svärfar, som aldrig velat se henne, som för hennes skull förskjutit sin son, satt sörjande och ångerfull utanför deras dörr. Och medan han strök de hvita, svettvåta hårtestarna från sin röda panna, tänkte gamle direktörn:

— Nu är Jean olycklig. Men det var ju jag, som tvang honom att bryta mot det fjärde budet, det enda, som löfte med sig hafver! Det är alltså min skull, allsammans. Och blir han ändå mer olycklig, — och det blir han nog, — så är det också min skull.

* * *

Direktör Boseman hade i sina djupa och smärtfyllda funderingar inte märkt, att hissen, — som han afskydde — satts i gång uppåt. Plötsligt stod en ung herre, sorgklädd och med en liten gosse på armen, framför honom.

— Pappa.

Den unge herrn, blek förut, blef alldeles hvit i ansiktet.

— Jean!

I nästa ögonblick tryckte gamle Boseman sin son och sin son till sitt bröst.

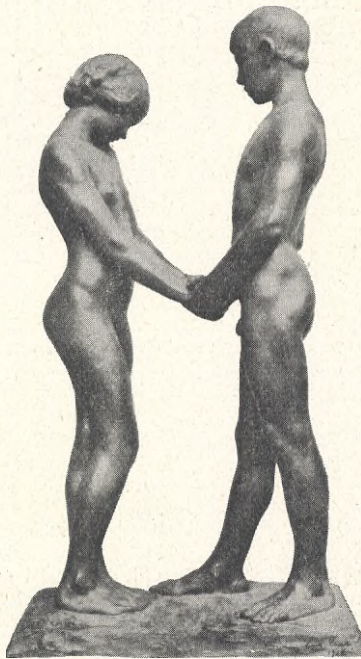
(Forts. fr. sid. 726).

lade stipendiater. — Carnegiestiftelsen har nyligen beviljat akademien ett årligt understöd på 200,000 francs, och Asser har skänkt den sitt Nobelpris. Organisationskommittén står under ledning af excellensen A. van Karnebeek, f. d. minister i Stockholm.

Mot de ljusa förhoppningar, som äro knutna vid denna akademi svarar utan tvifvel storartade utvecklingsmöjligheter. När kommer den första kallelsen till svenska folkrättslärare af samma rykte som en Rickard Kléen?

Ett sista ord på denna plats om den "Byrå för internationalismen", som sedan 1907 fullföljer sina arbeten under ledning af hrr Eyckman och Horrix i Scheveningen (6, van Lennepweg). Denna institution utgaf under den sista Haag-konferensen en förträfflig tidning "*Le Courrier de la Paix*" (redaktör: W. Stead), med uppgift att följa och väcka intresset för de diplomatiska förhandlingarnas betydelse.

Sedermera har den startat en serie skrifter öfver internationalismen (den medicinska, litterära, vetenskapliga, etc.) och har sammanfört ett arkiv af betydande proportioner öfver de flesta internationella sammanslutningar och institutioner. I en följande artikel skall jag emellertid visa, hur denna uppgift är parallell med den som i Bryssel fullföljes med långt större kompetens samt öfverlägsna möjligheter och metoder. Är samarbete internationalismens lösen, synes onekligen den holländska byrån böra söka uppnå en öfverenskomelse med sin belgiska kollega.

Efter fotografi.

Klitche: Bengt Silfversparre.

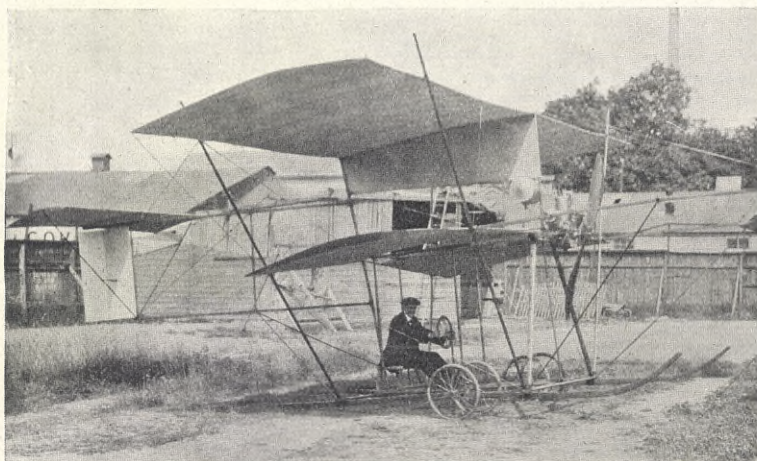
"UNGDOM", C. J. ELDS STATYGRUPP I BRONS, för 6,000 kr. förvärfvad af artisten ANDERS ZORN, och af honom såsom gåfva öfverlämnad till Nationalmuseum.

Foto. Ranch, Varberg.

CYKLONENS FRAMFART I HALLAND DEN 1 AUG.

Kliche: Bengt Silfverqvist.

Efter fotografi.

Kliche: Bengt Silfverqvist.

NYTT SVENSK BIPLAN, KONSTRUERADT AF O. GUSTAFSSON I GÖTEBORG och afsedt att inom närmaste tiden där afprövas.

Den 28 juli instörtade landningsbryggan vid Binz, den stora badorten på Rügen. En angare från Greifswald gaf vid angörandet den tämligen opålitliga bryggan, till trängsel fylld af badgäster, en alltför häftig stöt. Flera hundra personer störtade i vattnet och hade till stort antal omkommit därest ej officerare och matrosar från örlogsfartyg i närheten kommit till hjälp. Fiskarbefolkningen förhöll sig oberörd och ohjälpsam. Fjorton personer omkommo.

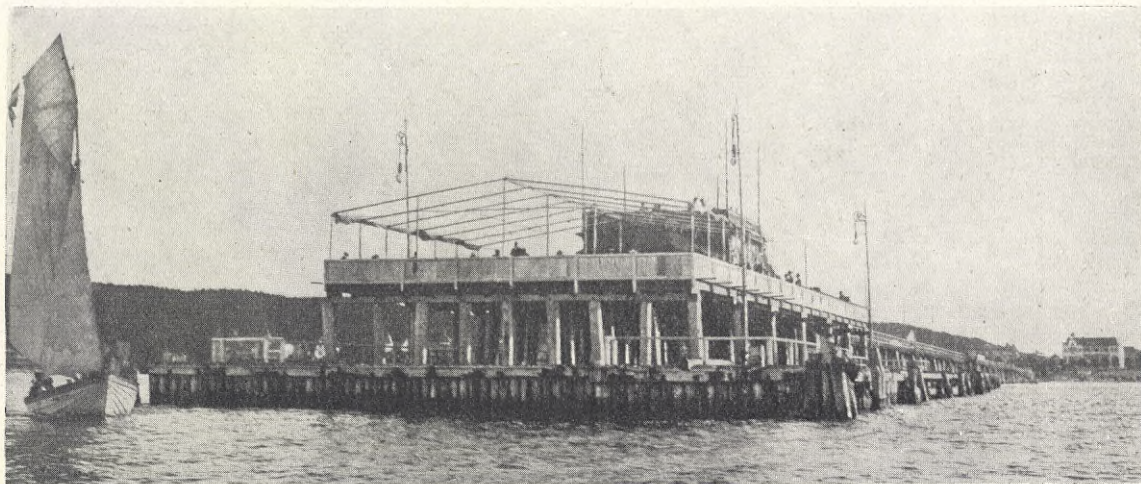
Under det skyfallsartade oväder som drog öfver mellersta Halland den 1 aug. härjades särskildt några gårdar i Blåshammar, nära Varberg, af en kortvarig men ytterst våldsam cyklon. Vi lämna en nog så talande bild från hemsökelsen.

*
Mrs Harry Humphries, vandrar f. n. genom Sverige efter att ha startat från Newyork i juli 1911.

Lyckas Mrs H. komma fram till Newyork inom fyra år får hon 10,000 dollars af en tidning därst.

Foto. Tapper, Kristanstad.
KVINNLIG AMERIKANSK GLOBETROTTER.

DEN INSTÖRTADE LANDNINGSBRYGGAN VID BADORTEN BINZ PÅ RÜGEN.

K. SLOTTETS UTSMYCKNING.

De fyra sista relieflattorna af den utomordentliga serie antikmotiv, som, genom *H. M. Drottningens intresse och frikostighet*, för framtiden i brons komma att pryda södra fasaden af Stockholms Slott, ha i dagarne lämnat det Bergmanska konstgjuteriet. En betydande detalj i arbetet med slottets konstnärliga

utsmyckning har härigenom tillförts den Tessinska borgen.

H. S. D. har redan tidigare varit i tillfälle återgifva delar af serien, i den ordning dessa gjutits i brons och har med de fyra här reproducerade plattorna att notera seriens avslutning och fullbordan.

Kl. fotografi.

FREDRIC NYCANDERS "FOSTRÖDRALAG" UPPFÖRD BLAND LYSEKILS KLIPPOR.

Kl. Bengt Silfverberg.

GUSTAF FREDRIKSONS 80-ÅRS DAG.

HEDERSGÅFVA från vänner, utförd i silver hos HALLBERG & SÖDERSTRÖM, Stockholm.

Foto. Holmér, Malmö.

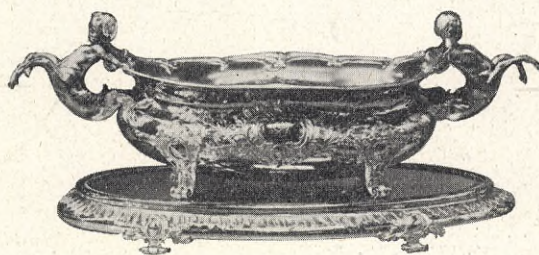
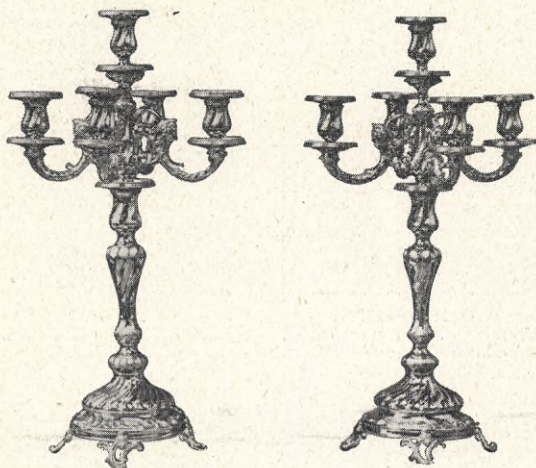
Kl. H. L. Bengt Sjöbergström.

PORTRÄTT TAGET Å FÖDELSEDAGEN.

Som vi i föregående nr omnämnde, fyllde vår dramatiska scenkonsts nestor 80 år den 31 juli. Dagen firades med fest och högtid på Falsterbohus af ett stort antal ditlända vänner, beundrare och beundrarinnor. Blommor och telegram — däribland från konungaparet — öfverhöljde den makalöst ungdomlige jubilaren.

*

Den 28 juli uppfördes bland Lysekils klippor för första gången *Fredric Nylanders* forntida skådespel

”Fostbrödralag”, mottaget af en nära tusentalig publik med stort bifall och intresse. Författaren innehade en af hufvudrollerna.

*

Samtidigt härmed var Skagens strand scenen för ”*Strandby-Folk*”, som där uppfördes alldeles invid Holger Drachmanns graf. Prologen framsades af diktarens syster fru Juel-Hansen och i öfrigt medverkade flera af Danmarks yppersta förmågor. Vid det i pjesen förekommande skeppsbrottet kom Skagens räddningsstations räddningsbåt körande i full fart in på ”scenen” och sattes i hafvet af dess ordinarie räddningsmanskap.

Efter fotografier.

HOLGER DRACHMANNS ”STRANDBY-FOLK” UPPFÖRD BLAND SKAGENS KLITTER.

Kl. H. L. Bengt Sjöbergström.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å sista sidan.

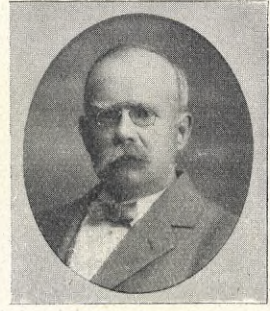
G. H. SPENS.
Grefve. F. d. Generalmajor.
F. d. Häradshöfd. — Stockholm.
85 år 3 Aug.*

E. I. BOMAN.
Byråchef. Fällläkare. — Sthlm.
60 år 4 Aug.*

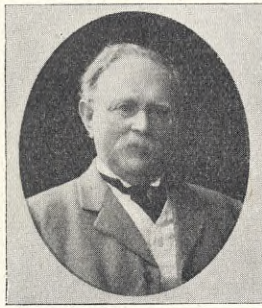
C. A. A. MURRAY.
Major. Ordj. i Skytteförb. öf-
verstyrelses verkst. utskott. —
Stockholm. 50 år 27 Juli.

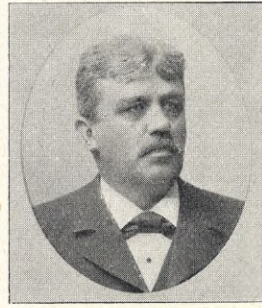
V. WAHLQUIST.
Apotekare. Sekr. i Skytteförb.
öfverst — Stockholm.
50 år 16 Juli.*

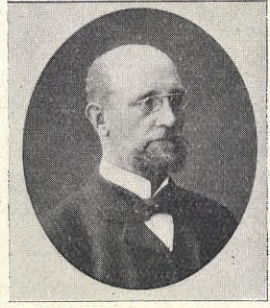
A. G. BERGSTEN.
F. d. Häradshöfding. — Upsala.
80 år 28 Juli.*

O. F. KIELLMAN.
Häradshöfding. — Halmstad.
70 år 30 Juli.*

P. E. STENFELT.
F. d. Bibliotekarie. — Söder-
telje. 70 år 31 Juli.*

C. G. N. L. WÄSTFELT.
Hofrättsråd. Led af Ridd-hus-
dir. — Sthlm. 60 år 31 Juli.

S. A. G. HEBBE.
Sångerska. Sånglärarinna. —
Stockholm. 75 år 30 Juli.*

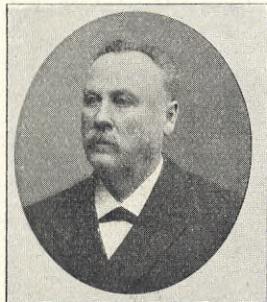
A. G. J. BERGNER.
F. d. Trafikdirektör. — Sthlm.
65 år 28 Juli.*

E. M. BRATT.
Grosshandlande. — Göteborg.
60 år 8 Aug.*

H. MANNHEIMER.
Bankdirektör. — Göteborg.
45 år 26 Juli.*

J. F. A. LINDEGRÉN.
Provinsialläkare. — Sejfle.
60 år 17 Juli.

V. E. LAURENT.
Praktiserande läkare. — Sthlm.
50 år 29 Juli.*

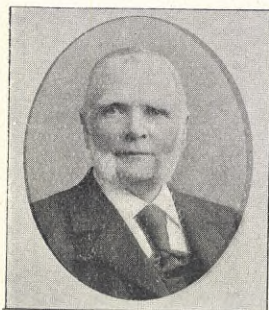
J. G. V. BJÖRKHOLTZ.
Stadsläkare Stadsfullm. m. m.
Trelleborg. 50 år 21 Juli.

G. H. BERGENGREN.
Länsveterinär. — Upsala.
50 år 29 Juli.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa sida.

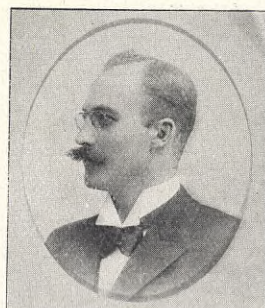
J. W. WALLIN.
Grosshandlän. Missionsvän.
Stockholm. 80 år 2 Aug.

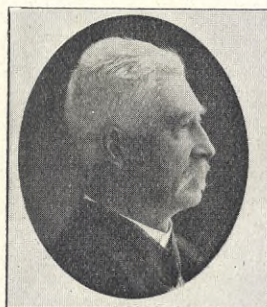
H. R. THOMÆUS.
Kontraktspost. Kyrkoherde.
Gällstad. 70 år 1 Aug.

C. J. MÅRD.
Musikdirektör. — Norrköping.
60 år 1 Aug.

V. DORPH.
Arkitekt. — Stockholm.
50 år 29 Juli.*

M. MÖLLER.
Disponent. — Ljungby.
75 år 30 Juli.*

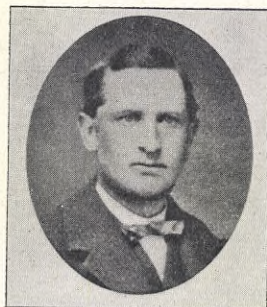
C. A. MALMBERG.
Verkst. dir. i Carl Malmbergs
Handskfabriks A.-B. — Sthlm.
60 år 30 Juli

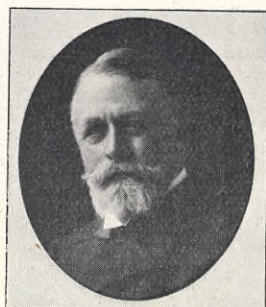
T. KROKSTRÖM.
Grosshandlande. — Gefle.
50 år 4 Juli.

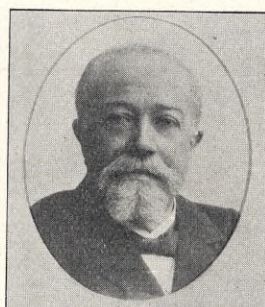
C. V. EKMAN.
Handlande. — Vagnhärad.
50 år 25 Juli.*

M. SONESSON †
F. d. Godsegare. — Stocka-
möllan. F. 28. † 25 Juli.

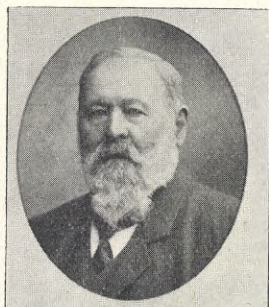
C. P. A. STARCK †.
Generalkonsul. — Stockholm.
F. 38. † 19 Juli.*

C. G. FRÖBERG †.
Sjökapten. — Shanghai.
F. 49. † 30 Juni.*

C. V. SÖDERSTRÖM †.
Kontraktspost. Kyrkoherde. —
Elfdalen. F. 51. † 22 Juli.*

J. LINDAHL †.
Hotellägare. — Vislanda.
F. 31. † 29 Juli.*

P. NILSSON †.
Stationsinspektör. — Engel-
holm. F. 47. † 24 Juli.*

P. O. ENGSTRÖM †.
Disponent. — Karlshamn.
F. 55. † 28 Juli*

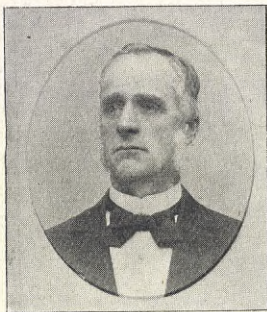
E. SANDSTRÖM †.
Disponent i Reymersholms g.
spritförädl. A.-B. — Stockholm.
F. 66. † 3 Juli.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data här nedan.

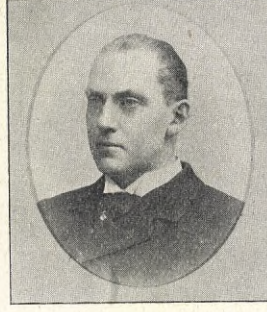
G. A. NILSSON †.
Skeppsredare. — Linköping.
F. 39. † 26 Juni.

A. V. ENWALL †.
Öfverläkare. — Kristinehamn.
F. 44. † 15 Juli.*

A. U. BÅÅTH †.
Fil. d:r. Skald. — Göteborg.
F. 53. † 2 Aug.*

C. R. W. TROILIUS †.
V. Häradshöfding. — Sthlm.
F. 54. † 24 Juli.*

HARALD SPENS. U-löjtn. v. Andra Lifgren.-reg. 45, reg:s öfverste o. chef 71—88, gen.-major i armén 86. Landshöfding i Kronob. län 88—98, ordf. i Hushålln. Sällsk. o. dess hedersled., ordf. i landstinget. Led af Ridd. o. Adeln 62, led. af Riksd. F. K. 75—79, o. 90—97, led., v. ordf. och ordf. i Bankoutsk. Ordf. i Östg. Hypot.-förening 70—76, deltog inom Just.-dep. i omarbet. af krigslagarne 81. Inneh. Höja fideikommiss i Upl. Komm. m. st. k. af N. O., ridd. af Carl XIII:s O.

ERNST BOMAN. Stud.-ex. 70, med. lic. 81. Andre stadsläkare i Linköping 81—97, andre bat.-läk. v. Andra Lifgren.-reg. 86—89, förste bat.-läk. derst. 89—97, läk. v. Garn.-sjukh. i Stockholm 97, assist. v. Arméförvalt. sjukv.-byrå o. adj. hos öfverfältläkaren 97—02, reg.-läkare i Fältläk.-kåren 98, fördeln.-läk. o. chef i Arméförvalt. int. dep. sjukv.-byrå 02—07; fältläkare o. chef i Arméförvalt. sjukv.-styr. fältläk.-byrå sedan 08. Led af Krigsvet. Akad.

VILHELM WAHLQUIST. Apotek.-ex. 90. Sekr. i Pharmaceut. Fören. o. i Centralstyrelsen i Sveriges Pharmaceutförbund samt red. f. Pharmaceut. Revy, allt sedan 03. Sekr. i Skytteförbundens Öfverstyrelse sedan 89 och en af den svenska frivilliga skytteföreningens mest betydande personligheter. Det arbete han härinom nedlagt har varit utomordentligt sa till omfattning som betydelse för skytteväsendet.

AXEL BERGSTEN. Stud.-ex. 50, hofr.-ex. 55, v. häradshöfd. 61, stadsnot. o. not. publ. i Sundsvall s. å., ti. domh. 64—75; häradshöfding i Öfvans-Siljans doms. 75—00.

FREDRIK KJELLMAN. Stud.-ex. 61, hofr.-ex. 67, ansult i Sk. Hofr. s. å., adv. fiskal 79. Häradshöfd. i Hall. län Södra doms. sedan 84.

PEHR STENFELT. Stud.-ex. 61, kansliex. 63, tjänstgj. i fin.-dep. och i Riksgäldskont.; Riksdagens bibliotekarie 84—07. Medarbet. i Dag. Nyheter 64—74, led. i Dag. Nyheter A.-B:s styr. 13—09.

SIGNE HEBBE. Upprädd efter afslutade studier v. konserv. i Berlin o. för Masset m. fl., som operasångerska å utlandets främsta scenen samt i Stockholm 64—79. Öppnade 77 skola för scenisk instruktion, plastik och sång, ett synnerligt ansedt institut vid hvilket ett stort antal af våra främsta dramatiska o. lyriska artister åtnjutit undervisning.

ERNST BRATT. Sedan 80 delegare i exportfirman L. G. Bratt & Co i Göteborg. Led. af Handelsföreningens Fullmäktige (Göteborgs Handelskamrere); led. af Sv. Allm. Exportföreningens styrelse 10—11. Styr.-led. i Borgviks A.-B., Kyrkbyns Sullit A.-B. o. Nissaströms A.-B. V. ordf. i styrelsen i Göteborgs Museum; ordf. i styr. i Göteborgs Orkesterkassa o. led. af styr. i Edv. Magnus Musikfond. Led. af styr. i Göteborgs Barnsjukhus.

HERMAN MANNHEIMER. Inträdde i Skand. Kred. A.-B:s tjänst 91; verkst. direktör i samma banks huvudkontor i Göteborg 99, förste verkst. direktör derst. 11; led. af styrelsen sedan 1900. Led. af styr. i Borås-Alivesta jernv. o. Vestergötland-Göteborgs jernv. Styr.-led. i Göteborgs Orkesterkassa, styr.-led. o. kassaförv. i Göteborgs Orkesterförening och i E. Magnus Musikfond. En af de verksamaste befrämjarne af Göteborgs musiklif.

EDVARD LAURENT. Stud.-ex. 80, med. lic. 90, prakt. läkare i Stockholm sedan 91. Led. af Stockholms stadsfullmäktige sedan 03, led. af Klara förs. fattigv.-styr., ordf. i stadsfullmäktiges läsmedelkommitté.

VICTOR DORPH. Stud.-ex. 82, aig. fr. Chalm. Tekn. läroanst. 86, fr. Tekn. Högsk. 87, fr. Fria Konst. Akad. 90. Sedan dess praktiserat i Stockholm, från 95 enskild praktik. Öfverlärare v. Tekn. Högskolan 1900—08, värderingsman i Stockholms stads Hypot.-fören. o. i A.-B. Tjenstemannabanken.

MATTIS MÖLLER. Disp. i Ågårds sågverk, Ljungby, 75—01. Verkst. dir., huvudman o. styr.-led. i Sunnerbo här. Sparbank, styr.-led. i Sydsv. Kred.-A.-B:s afd.-kontor o. i A.-B. Göteborgssystemet. På sin tid kommunalnämndens ordf.

VIKTOR EKMAN. Inneh. af firman Viktor Ekman, Vagnhärad. V. ordf. i komm.-stämma, ordf. i Brandstodskomm., ordf. i Skyttegillet. Styr.-led. i Trosa Spritbolag, kontrollant i Södermanl. E. Banks afd.-kontor i Trosa.

ALBERT STARCK †. Köpman i Stockholm 59, delegare i firman Olsson & Wright 68, i A. W. Frestadius & Co 83, i kommandi'bolaget med samma namn 98 o. i kommandi'bol. Starck & Co sedan 03. Belgisk gen.-konsul sedan 99. Ordf. i dir. öfver Borgerskapets enkehuss 88—98, deput. i Grosshand.-soc. 94, en af Borgerskapets äldste, af Hand.-o. Sjöf.-nämnden 96, handelskunnig led. af radhusrätten 06. Styrelseledamot i ett stort antal allfärsföretag.

GUSTAF GABRIEL FRÖBERG †. Inträdde, efter att ha seglat på svenska färvaratten, i tjänst hos China Merchant Steam Navigation Company 82; kapten 89. Åtnjöt stor popularitet inom sitt verksamhetsområde och i all synnerhet från den svenska koloniens i Sanghai sida.

CARL SÖDERSTRÖM †. Stud.-ex. 71, prestv. 74, past.-ex. 80, kyrkoh. i Eldalen 82, kontr.-prost. i Mora 95. På sin tid led. af landstinget; led. af Sjukhusstyrelsen, ordf. i Mora-kretsen af Allm. Sv. Prestföreningen, ordf. i Öfre Dalarnes Luth. Miss.-förening.

JOHAN LINDAHL †. Under en följd af år styr.-led. i däv. Kristianstads E. Banks kontor i Vislanda samt tidlats dess verkst. direktör. Mångårig Sparbanks ordf.

PER NILSSON †. Und.-off.-ex. 70, stat.-föreståndare 74, v. Stat. jernv. stat.-inspektör i Engelholm 02. Led. af stadsfullm., led. af gatuförvalt. Styr. led. i Brunnsbolaget, Sparbanken, Åby-Klippan bryggeri; verkst. dir. i Villans Tegebruk, v. verkst. dir. i Spiritolaget.

OTTO ENGSTRÖM †. Inträdde, efter afslutade skolstudier, å köpman-nabanan och blef 94 disponent i Strömma bomullsspinnerifabriks A.-B., hvilken befattning han innehade vid sin död. Under en lång följd af år led. af Karlshamns stadsfullmäktige; led. o. vice ordf. i hamndirektionen, ordf. i Hand.-o. Sjöf.-nämnden; under ett år led. af landstinget.

AXEL ENWALL †. Stud.-ex. 63, med. lic. 74; på sin tid stadsläkare i Sölvesborg, andre bat.-läk. v. Kronob. reg., bitr. läk. v. Vexjö hosp., förste bat.-läk. v. Kalm. reg., ånyo a. bat.-läk. v. Kronob. reg.; öfverläkare v. Kristinehamns hospital 87, med. hedersdoktor i Upsala 07. På sin tid led. af Vexjö stadsfullmäktige; landstingsman i Kristinehamn.

ALBERT BÅÅTH †. Stud.-ex. 71, fil. dr. 86. Lär. v. folkhögskolan Hvilan 75—79. Docent v. Göteborgs Högskola 91, intendent v. Göteborgs Museum s. å. Skald och litteraturforskare. Hänvisa till biografi o. helsidesporträtt i årg. IV: 42.

ROBERT TROILIUS †. Stud.-ex. 75, hofr. ex. 79, v. häradshöfd. 81, not. i Stadsutskottet o. hos Riksd. revisorer; not. i Riksbanksfullmäktiges exp. 87, sek. i Riksdagshuskomm. 88, i Riksd. Bankoutskott 94—1900. Arkivare i Riksbanken. En af stiftarne af Sveriges Allm. Revisionsbyrå o. dess ombudsman. Ordf. i Klara förs. fattigv.-styr.

Med senaste nummer af H. 8. D. lämnade Pam sina många, många vänner.

Hennes lefnadsöden, så sympatiskt, fint och på så underhållande sätt skildrade, ha följts med ett alldeles osedvanligt intresse. Då hon ändligen nått lyckan af ett eget hem, lämnar hon oss åtföljd af goda önskninor och ett hjärtligt tack för den trefnad hennes sällskap beredd våra läsare.

Det svåra värfvet att efterträda henne ha vi anförtrött åt en annan vän till H. 8. D:s läsekrets, den särskildt från vår systertidning Guldax utomordentligt populäre, unge Lord Strangleigh. I den öfvertygeisen, att den rike, excentriske lorden, som "gör hvad som faller honom in" allt fortfarande skall förmå väcka samma spända intresse låta vi honom än en gång lämna en skildring ur sitt äfventyrsfulla lif i berättelsen "En pantsatt stad".

INNEHÅLL

H. M. Drottningen, 50 år d. 7 aug. — Internationella Institutioner, af L. Staël von Holstein. — K. Slottets utsmyckning. — G. Fredriksons 80-årsdag. — Friluftskädespel. — Cyklonen i Halland — Svenskt biplan. — E. Mikkelsens och R. Amundsens hemkomst. — De förolyckade bröderna Ericson. — P. Bjerkéns minne. — J. Landström. — Gåfva till Nationalmuseum. — Kejsarskiftet i Japan. — Ny storvisir. — Rashygeniska Kongressen. — Veckans Porträttgalleri. — Berättelse af Gustaf Ullman.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskild medgifvande förbjudes vid laga påföljd.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG.